

La higiene militar en campanya

Pel Dr. ARIAS MANEN

(Cap de l'Hospital de campanya i serveis de desinsectació i desinfecció de la 46 Divisió.)

La higiene que no s'ha de descuidar mai en temps de pau, en temps de guerra i sobretot en l'Exèrcit, ha d'ésser una de les preocupacions més importants dels comandaments de la Sanitat. No parlarem del que fa referencia a la població civil, doncs la nostra actuació higienista ha estat solament en medi militar; per tant, a aquesta última dedicarem aquestes ratlles amb la convicció de què són profitoses, ens sentirem suficientment complacuts.

Hem de tenir en compte, abans de començar a parlar dels diferents tipus d'actuació sanitària, en primer lloc; la difusió entre els soldats, dels consells higiènics, demés la preocupació constant de la higiene, tant dels locals com de les robes, i últimament la profilaxi de totes aquelles malalties que els medis actuals de la ciencia ens permeten arribar.

En el primer d'aquests conceptes, no insistirem gaire, doncs es pot dir que tothom està perfectament al corrent de les més elementals practiques higièniques, netejar-se diàriament la boca, sabonar-se la cara i banyar-se totes les vegades que la vida en campanya ho permeti, doncs en la guerra s'ha de supeditar tot a la guerra. Hi ha, però, alguns detalls que ens faran insistir en alguna d'aquestes instruccions, doncs no s'hi dona el valor que tenen, per exemple, l'anar net, no solament té el valor intrínsec de la netedat, sino que aquell que tindrà la pell neta, sempre serà una defensa més en cas de ferida. Una bona netedat de boca, no solament evitarà totes aquelles malalties que en la vida normal eviten, sino que essent de vegades l'alimentació pobre en vitamines, el que tingui la boca neta, ho tolerarà, però aquell que no se'n cuidi farà gingivitis greus, etc...

Referent als locals que ha d'habitar la tropa, hem de tenir present si estem en descans o en campanya, i en aquest segon cas, en front estabilitzat o en front d'operacions.

Els locals que han de servir de casernes, locals que destinarà el comandament militar, després de donar el vist i plau el cap sanitari de la unitat, s'han de posar en condicions de retedat per a poder ésser habitats. De vegades ens trobarem amb locals nets, bons edificis, és a dir, llocs immillorables, naturalment, que aleshores la tasca sanitària queda reduïda al mínim, en canvi hi ha casos en què ens trobarem que s'ha d'habilitar un local, que cal procedir a la ràpida i a l'ensem que veritable desinsectació i desinfecció, i és en aquests

moments que la tasca sanitària comença. En primer lloc, ens preocuparem de la terra i de les parets; res tan ràpid, comode i a l'abast de tothom com fer una lletada de calç i emblanquinar la paret i ruixar la terra amb qualsevulla de les solucions parasiticides del comerç. En cas d'haver-hi forats a les parets, hem de procedir abans que tot a taponar amb calç tots aquests níus, doncs de no fer-ho xixí la nostra feina seria completament estèril.

En cas de trobar-nos amb un local que hi hagi una gran quantitat de paràsits, haurem d'emprar abans de la lletada de calç, qualsevol substancia parasiticide, de tipus penetrant, una molt emprada, és el sofre en forma d'anhidrid sulfurós (sulfuracio), o bé el prusigen (sal de l'àcid cianhídric), que a l'estat gasós llibera l'àcid i és d'uns efectes molt tòxics per als paràsits (cianhidrització). No entrarem en detalls de tècnica, per no ésser aquest el lloc odiat.

Obrant d'aquesta forma ens trobarem que en fer la lletada de calç, pràcticament la desinsectació ja està realitzada.

Una vegada solucionat el problema de l'allotjament, dit en termes militars de castramentació, el que ha de preocupar-nos és que la netedat del soldat estigui a l'altura del local, o sino serà la desinsectació efectuada d'una duració, tan curta, que gairebé no valdria la pena d'haver-s'hi amoinat.

Referent a la roba, és el soldat el que té el deure, sobretot en els moments de descans, de comunicar als seus superiors el seu estat de paràsits, perquè aquests organitzin la desinsectació d'acord amb les necessitats. I aleshores, si quan disposem l'allotjament de la tropa aquesta ja està desinsectada, com explicarem endavant, l'actuació sanitària haurà estat perfecta.

El procediment emprat, que dona més resultats pràctics, és el següent: Desinfecció del local (sulfuració, etc...), al mateix temps desinsectació de la roba (cotxes desinsectadors a base de fumigacions de prusigen), i per evitar la reinsectació canvi de roba de la tropa, donant-se una dutxa amb una sabonada de sabó desinfectant, i naturalment tot això, amb un ca-

(Segueix a la pàg. 29.)

